

Verksamhetsplan

Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress
2-6 juni 2011 i Sandviken

Med reservation för ej justerat protokoll

VERKSAMHETSPLAN

Inledning

Detta är Ung Vänsters verksamhetsplan för den kommande kongressperioden. Verksamhetsplanen beskriver vilka utmaningar och målsättningar som ligger i fokus för förbundet under de kommande åren, med utgångspunkt i vår syn på det politiska läget i Sverige och omvärlden. Den pekar på strategier och prioriteringar för Ung Vänster, organisatoriskt och politiskt, som vi vill använda för att nå våra målsättningar på lång och medellång sikt.

Det nya politiska läget i Sverige, där högerpolitiken blivit norm efter två borgerliga valsegrar i rad och där arbetarrörelsen kraftigt försvagats, innebär stora utmaningar för vårt förbund. I insikten att ingen kommer att föra kampen åt oss, ligger också en förpliktelse. Det är avgörande att vi nu tar ett större ansvar för den politiska utvecklingen. Villkoren i det nya politiska landskapet kräver mer av förbundet också organisatoriskt, därför måste vi bli mer flexibla och reagera snabbare. Tyngre motstånd kräver en bredare kamp och vi måste vinna ny mark, nå större grupper och genom att göra politik även i handling visa att vi menar allvar. Genom att skärpa våra prioriteringar och bygga strategiska allianser ska vi blottlägga skiljelinjerna och visa på ett alternativ till kapitalism och könsmaktsordning.

Verksamhetsplanen är hela förbundets, inte enbart förbundsstyrelsens. De strategier och prioriteringar som slås fast i dokumentet gäller för alla nivåer och all den verksamhet som sker inom ramarna för Ung Vänster. Genom verksamhetsplanen har kongressen möjlighet att styra förbundets politik och organisation i den riktning som kongressen anser vara riktig.

Det politiska läget

Valet 2010 markerar ett epokskifte i svensk politik. Efter fyra år med en högerregering som genomfört omfattande förändringar, fick den borgerliga alliansen förnyat förtroende. Våra målsättningar om att avsätta den borgerliga regeringen och förhindra att Sverigedemokraterna kom in i riksdagen misslyckades. Att en regering som har fört en så aggressiv högerpolitik blir omvald är i sig något unikt, och markerar att socialdemokratins ställning som den dominerande kraften i svensk politik är förbi.

Samtidigt som högern är på frammarsch befinner sig den samlade arbetarrörelsen i kris. Sammanlagt var valresultatet för arbetarrörelsens båda partier det sämsta sedan den allmänna rösträtten infördes. Fackföreningsrörelsen, som är den viktigaste kraften för att åstadkomma en samhällsförändring i en progressiv riktning, har förlorat många medlemmar och därmed också tappat i styrka och slagkraft. Det finns en stor osäkerhet inom den breda arbetarrörelsen kring dess identitet och roll i ett förändrat Sverige. Med en osäkerhet kring sin egen existens och politiska projekt kommer också en svårighet i att övertyga och mobilisera människor för konkreta reformer och samhällsförändring.

Samhället och den politiska debatten har under lång tid vridits åt höger. Under de senaste decennierna har ett systemskifte genomförts i Sverige. Den generella välfärdsmodellen har med hjälp av nedskärningar, marknadsanpassningar och privatiseringar undergrävt. På arbetsmarknaden har det skett en omfattande maktförskjutning till arbetsköparnas fördel. Den ekonomiska politiken syftar inte längre till att skapa full sysselsättning, istället har massarbetslösheten permanentats. Högers systemskifte har nu fullbordats, och konsekvensen är en omfattande förskjutning av makt och inflytande över samhället från arbete till kapital. Under den nuvarande mandatperioden kommer denna förskjutning att förstärkas, då ytterligare nedskärningar och privatiseringar kommer att genomföras.

När de gemensamma lösningarna urholkas, ökar de kortsiktiga incitamenten för människor att främst se om sitt eget hus. En LO-medlem som har ett jobb har av regeringens politik faktiskt

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

fått mer i plånboken och kan därför vid en första anblick rent kortsiktigt tjäna på det. På längre sikt är det självfallet inte så. När samhället slits isär rubbas solidariteten. Det är i sig förödande för en organisation som vår, som alltid betonar arbetarklassens gemensamma intressen. Flera av de stora förändringar som har genomförts i Sverige under de senaste decennierna har gått i den här riktningen. Under de senaste åren är förändringarna av socialförsäkringssystemet de tydligaste exemplen, under de kommande åren kommer vi se nya exempel på en politik som bygger in orättvisorna i systemen.

I takt med att samhället har vridits åt höger har också skillnaderna i den politiska debatten minskat. Detta beror dels på en offensiv opinionsbildning från högern, men också på att arbetarrörelsen och vänstern inte har lyckats att mobilisera människor för ett annat samhälle. Det är ett misslyckande för hela arbetarrörelsen att nedskärningar, privatiseringar och beslut som leder i en felaktig riktning också har genomförts under socialdemokratiska regeringar, dessutom har många av de borgerliga nedskärningarna och skattesänkningarna accepterats av socialdemokratin – det finns på många områden inte längre en vilja att ens återställa det som den borgerliga regeringen förstört. Detta har allvarligt skadat människors tilltro till att det går att göra annorlunda och förändra samhället genom politisk kamp.

Den ekonomiska krisen förändrade styrkeförhållandena mellan arbete och kapital. Medan kapitalisterna och arbetsgivarna kunde gå på offensiven, fick arbetarklassen betala priset för krisen. Detta gäller inte bara i Sverige utan samma sak har också skett i stora delar av världen. Krisens effekter har sett olika ut i olika länder, i Sverige har den tydligaste effekten varit att arbetslösheten har ökat kraftigt. Inte någonstans har krisen inneburit – det som många förutspådde – nyliberalismens död som politisk idé. Istället har krisen ofta kommit att användas som en förevändning för att förflytta den ekonomiska politiken ännu längre åt höger. Här stämde krisen väl in i den retoriska bild som regeringen under lång tid har försökt att måla upp. I den bilden ingår att högern ska ses som de som tar ansvar för Sverige och statsfinanserna, samt värnar välfärdens kärna mot de som vill använda statsbudgeten för att bekämpa arbetslösheten. Arbetarrörelsen och vänstern har misslyckats med att formulera motstrategier och alternativ till nyliberalismen, och utan dessa har det varit svårt att mobilisera människor för en i grunden annorlunda ekonomisk politik.

Den politiska debatten under valrörelsen 2010 handlade inte om de problem som vanligt folk möter i sin vardag. Frågor som förmögenhetsskatten, fastighetsskatten och avdrag för hushållsnära tjänster dominerade helt och hållet. Det för högern gynnsamma medieläget påverkade inte bara vilka frågor som diskuterades, utan också hur oppositionens företrädare framställdes. Till skillnad från alliansen lyckades inte de rödgröna etablera en sammansatt berättelse om hur samhället skulle förändras. När de politiska skillnaderna mellan alternativen är små, kommer debatten att handla om andra saker. Debatten i valrörelsen blev i praktiken en tävling om vilken av statsministerkandidaterna som hade mest förtroende.

Feminismen lider fortfarande av den backlash som den feministiska rörelsen drabbades av under mitten av 2000-talet. Istället för förslag på förändringar som skulle stärka kvinnors ställning, lyfts reaktionära förslag om att avskaffa sexköpslagen och begränsa aborträtten. Den borgerliga regeringen har på flera områden ökat orättvisorna mellan män och kvinnor. Det är kvinnor som grupp som har drabbats hårdast av nedskärningarna inom välfärden. Sammantaget har dessa tillsammans med skattesänkningarna och de rent kvinnofientliga borgerliga reformerna som vårdnadsbidrag och avdrag för hushållsnära tjänster bidragit till att den redan orättvisa fördelningen av makt och resurser mellan män och kvinnor har blivit ännu värre. De senaste åren har vi kunnat se hur olika feministiska projekt har dykt upp, men samtidigt har de tvingats arbeta i hård motvind och utan att släppas in på den politiska arenan.

Sverige var under lång tid ett utav få länder i Västeuropa utan något rasistiskt parti i det nationella parlamentet. Att Sverigedemokraterna kom in i riksdagen är ett antirasistiskt misslyckande. Att se till att Sverigedemokraternas rasistiska problemformuleringar och utgångspunkter inte sprider sig till etablerade partier, är en viktig utmaning för den antirasistiska rörelsen. Under de senaste åren har den rasistiska utvecklingen förstärkts. Asyl- och flyktingpolitiken har skärpts,

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

samhällsproblem i förorten beskrivs som integrationspolitiska problem och muslimer och islam utmålades som något hotfullt. Islamofobin är rasismens främsta uttryck i vår tid. Men Sverigedemokraternas intåg i riksdagen är också ett misslyckande för den breda arbetarrörelsen. Istället för att vänstern fångat upp missnöjet mot högerpolitiken och de växande klassklyftorna har stora delar av de missnöjda arbetarklassrösterna lagts på ett rasistiskt parti. Kampen mot det orättvisa ekonomiska systemet är också en kamp mot rasismen, och den insikten är viktig eftersom vi är ensamma om den.

Det politiska läget ställer höga krav på Ung Vänster. Tiden då vi kunde förlita oss på att socialdemokratin kunde försvara välfärden mot högerens agenda för ett systemskifte, och vänstern kunde bygga sin identitet i relation till socialdemokratin som statsbärande parti, är förbi. Idag skulle ett systemskifte innebära att politiken vreds åt vänster. Vårt ansvar för att samhället ska utvecklas i en progressiv riktning är större än någonsin. Vi måste axla rollen som de som driver på, mobiliserar och skapar rörelse för att förändra samhället. I denna verksamhetsplan visar vi vägen för detta arbete.

Större utmaningar kräver starkare organisering

Vår organisation är vårt verktyg för att förändra samhället med. Bakom insikten om att vi är ett förbund med höga politiska ambitioner, och som dessutom agerar i en fientlig miljö, ligger ett gemensamt ansvar för att vår organisation fungerar så effektivt som möjligt. Det har varit en styrka för oss att vi i tider av ”organisatorisk förnyelse”, har vågat stå fast vid vår organisationsmodell. Arbetet med att öka förståelsen för hur vår organisation fungerar kan aldrig betraktas som avslutat, utan är ett kontinuerligt arbete som hela tiden måste föras. Vi behöver bli fler som inte bara vet om hur organisationsmodellen ser ut, utan som också förstår varför vi fungerar som vi gör och i det praktiska arbetet kan dra slutsatser utifrån hur vår organisationsmodell ser ut.

Vår organisation består av olika delar, där varje del fyller specifika funktioner för organisationen som helhet. Våra klubbar ska exempelvis bedriva lokalt politiskt arbete och se till att nya medlemmar får en grundläggande skolning, medan distriktens funktion är att stötta befintliga klubbar och se till att nya startas. Det går inte att ersätta bristfällig klubbverksamhet med verksamhet på distriktsnivå, eftersom en klubb och ett distrikt har olika uppgifter och roller. På samma sätt kan inte en distriktsstyrelse agera som förbundsstyrelsen. Det är på förbunds nivå som vi fattar beslut om övergripande politiska prioriteringar. I Ung Vänster är beslut fattade av högre instans överordnade beslut fattade av lägre instans, helt enkelt eftersom en högre instans är baserad på fler medlemmar.

Styrelser på alla nivåer i förbundet har ett viktigt ansvar att se till att beslut som vi fattar tillsammans är förankrade i hela organisationen. En fungerande organisation är också förutsättningen för en god interndebatt. Förbundsstyrelsen och klubb- och distriktsstyrelserna har ett ansvar för att en levande debatt förs på demokratiska villkor. Exempelvis genom interntidningar, klubbmöten och en bra kontakt mellan förbundsstyrelse, distriktsstyrelse och klubbar. Det får aldrig bli så att det är den som skriker högst som är den som får sin vilja fram. Ett sådant debattklimat riskerar att ske på bekostnad av tjejeers debattutrymme och blir istället ett internfeministiskt problem. Det är också viktigt för interndemokratin och för att få saker gjorda att alla känner ett ansvar för att beslut som vi har fattat gemensamt blir verkställda.

I vår organisationsmodell ingår det att vi har styrelser. Det är viktigt med starka styrelser på alla nivåer i förbundet, och vi vill att våra styrelser ska ha ett tydligt mandat att faktiskt också agera ledning. I grunden handlar det om att vi vill ha en organisation som fungerar både effektivt och demokratiskt. Att vara förtroendevald innebär att man ska ha medlemmarnas förtroende att leda den del av organisationen som man är tillsatt att leda. Varje styrelse måste se sin roll i organisationsmodellen, och fylla just de funktionerna som den är tänkt att fylla.

Att vara politisk och organisatorisk ledning kräver att man som styrelse tar egna initiativ. När våra styrelser inte fungerar handlar det långtifrån alltid om att de inte ges utrymme att agera ledning,

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

utan vanligare är snarare att styrelsen inte själva tar det utrymme som finns. I att vara förtroendevald ingår att ta egna initiativ, och känna ett helhetsansvar för den del av organisationen som man är satt att leda. Ibland blir vi onödigt byråkratiska, och gör beslutsvägarna onödigt långa. Våra styrelser och förtroendevalda måste kunna arbeta självständigt, med vägledande beslut i ryggen. En klubbstyrelse måste kunna agera, utan att hela tiden behöva återkoppla till ett medlemsmöte. Vi har inte vår organisationsmodell för att göra saker onödigt krångliga, utan för att vi ska kunna ha så mycket verksamhet som möjligt.

Vår syn på styrelser hänger också samman med hur vi går tillväga när vi väljer dem. Vi eftersträvar hela tiden att den som är bäst lämpad till att ha ett visst uppdrag också ska vara den som innehar uppdraget. Det finns inget självändamål i att välja så många som möjligt till styrelsen eller att rotera uppdrag för att alla ska få prova på. Insikten om att vi, för att få en så effektiv organisation som möjligt, hela tiden måste välja den bäst lämpade kamraten, är central för en revolutionär organisation.

Att varje medlem ska kunna förstå och känna till Ung Vänsters ideologi, organisation och politik är inte bara en förutsättning för att vi ska kunna vara ett slagkraftigt förbund, det är också en demokratisk rättighet. Vi ska därför under kongressperioden fortsätta den studiesatsning som förbundet har haft. Vi måste bli bättre på att ge våra medlemmar möjlighet till främst grundläggande studier men även studier på högre nivå och hela tiden ha ett strategiskt tänkande kring våra medlemmars och förbundets teoretiska, organisatoriska och politiska utveckling. I detta arbete spelar våra styrelser en ovärderlig roll i att såväl tillhandahålla som utveckla våra studier.

Vårt internfeministiska arbete är någonting vi ska lyfta fram och vara stolta över. Vi har strategier för att utjämna maktstrukturerna i vårt eget förbund och vi jobbar aktivt med detta. Separatistiska studier, kill- och tjejträffar, kvotering till förtroendeposter och feministiskt självförsvar har under lång tid varit självklarheter för oss och vi kan se att det är ett arbete som ger effekt. Samtidigt har vi mycket jobb kvar, den feministiska medvetenheten innebär inte att könsmaktsordningen försvinner. Ung Vänster står inte utanför samhället och det innebär självklart att vi tar med oss maktpositioner in i förbundet. Vi måste ständigt fundera över fördelningen av formell och reell makt och hitta nya forum för att utveckla vårt internfeministiska arbete. Vi behöver också peka på killars ansvar för det internfeministiska arbetet och under kommande verksamhetsperiod utvärdera och utveckla arbetet med killar och feminism i förbundet.

Just do it

Under de senaste kongressperioderna har vi i hela förbundet arbetat aktivt för att förstärka organisationen. Det har exempelvis handlat om att fördubbla antalet klubbar, för att möjliggöra för oss att arbeta med lokal förankring på fler ställen i landet. Genom vårt arbete med att stärka klubbstyrelserna, har vi velat bygga starkare klubbar. För att bli en starkare kraft för politisk förändring har vi haft en tydlig inriktning på att vi behöver bli fler som kämpar tillsammans. Arbetet med att förstärka organisationen har gett resultat, och vi har idag en betydligt starkare organisation än vad vi hade vid den förra kongressen. Under den kommande kongressperioden ska vi bygga vidare på de framgångar som vi har haft under den förra.

Nästa steg i bygget av ett starkare förbund är att vi behöver bli mer flexibla genom att utveckla vår förmåga att reagera snabbt och tänka nytt. Politisk fingertoppskänsla i kombination med organisatorisk snabbhet och färdighet ger oss den förmågan. De förutsättningar som råder idag innebär att bandet på många sätt rullats tillbaka till det Sverige som fanns före andra världskriget, på samma sätt måste vårt förbund ta intryck av de politiska metoder som användes. Det ställer krav på en skärpt organisation med förmåga till en bredare verksamhet.

I högerns Sverige behövs en vänster som hela tiden strävar efter att ligga steget före inte bara i ord eller krav, utan även i sin praktik. Det finns fler sätt att bedriva verksamhet än att bara föra ut idéer genom flygblad eller demonstrationer. Vi behöver visa att vi menar allvar med det vi säger, och att vi inte är ett i mängden av ungdomsförbund som pratar om lägre arbetslöshet eller välfärd

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

oavsett politisk färg. Det kan handla om att ordna fritidsaktiviteter snarare än att bara kräva en ungdomsgård eller att upplysa unga om deras rättigheter på jobbet snarare än att bara ställa krav om bättre villkor. Feministiskt självförsvar är ett tydligt exempel på hur förbundet lyckats med att omsätta krav i politisk praktik. Under kommande verksamhetsperiod ska förbundet sträva efter att i högre utsträckning göra politik.

Fler medlemmar – bredare verksamhet

Den grundläggande utmaningen för Ung Vänster är att bli större och växa som förbund - vår styrka ligger i vår storlek och vår kamp är direkt beroende av hur många vi får med oss. Att växa i en tid då organisering motarbetas och då starka högervindar blåser, ställer höga krav på oss.

Idag innehåller vårt utåtriktade arbete sällan eller i för liten utsträckning en medveten tanke om att värva nya medlemmar. Vi måste bli bättre på att erbjuda medlemskap till en person som verkar sympatisera med oss. Att värva medlemmar är en förutsättning för att vi ska bli starkare med fler klubbar - utan medlemmar ingen klubb, och utan klubb har våra medlemmar ingenstans att ta vägen.

Att aktivt ta hand om den som kommer till förbundet, välkomna den och ge den en introduktion handlar om att ta tillvara på varje enskild medlem. Våra medlemmar är vår organisation och när vi misslyckas med att kontakta nya medlemmar eller erbjuda dem verksamhet är det en förlust vid varje enskilt tillfälle. Vikten av att kontakta nya medlemmar ska vara en grundläggande insikt på varje nivå i förbundet.

Det ska finnas många vägar in i Ung Vänster och det ska finnas många sätt att vara medlem på. Ingen ska uppfatta sig som en mindre viktig del av organisationen, om den till exempel inte regelbundet går på klubbmöten eller deltar på varje distriktsaktivitet. Det ska finnas utrymme att vara aktiv utifrån de förutsättningar som gäller för just den medlem som sökt sig till oss, oavsett om det innebär att man följer med på en affischeringsrunda då och då, eller nöjer sig med att ta ställning för vår politik. Ingen ska känna att man är ovärdig eller onödig som medlem på grund av vad man gör med sitt medlemskap. Att vara medlem i Ung Vänster ska innebära att man ges utmaningar och möjligheter till utveckling utifrån egna kompetenser och erfarenheter, och att dessa ses som en tillgång för förbundet.

Förbundets styrka och möjlighet att föra vår kamp på bred front avspeglas bland annat i vilka som går med hos oss, som sympatiserar med oss och som på olika sätt träffar på oss. Tyngre motståndare och ett hårdare klimat kräver att vi breddar vår närvaro och vår verksamhet till nya arenor och bredare grupper. Vårt arbete syns för lite på många ställen där unga människor som tjänar på vår politik befinner sig, tydliga exempel är bland yrkes eleverna på gymnasiet och i invandrartäta områden. En bredare kamp på lokal nivå kan exempelvis handla om att förlägga aktiviteter till platser eller förorter utanför stadskärnan, att prioritera bokbord på praktiska program på gymnasiet eller att besöka arbetsplatser där många unga arbetar. Förbundets distrikt och klubbar behöver tänka långsiktigt och strategiskt kring hur de kan bredda sin verksamhet.

Med klubben bygger vi landet

I Ung Vänster sätter vi klubben i centrum. Klubben har en helt unik ställning i vår organisationsmodell, dess uppgifter och funktioner kan inte ersättas av någon annan del av organisationen. Alla medlemmar är anslutna till en klubb, och i princip all vår verksamhet utgår från klubbarna. Att vi sätter klubben i centrum är ingen slump, utan ett medvetet val baserat på insikten att ett förbund som vill förändra samhället i grunden måste byggas underifrån. Klubben är den enda delen av vår organisation där vi har möjlighet att arbeta med lokal förankring. Det är i klubben som vi känner till de problem som människor möter i sin vardag, och det är där vi kan omsätta nationella kampanjer till politisk praktik. Där är enbart i klubben som vi kan ta en personlig kontakt med nya medlemmar, och känna till på vilka skolor och i vilka bostadsområden vi har potential till att värva många nya medlemmar.

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

Att vi sätter klubben i centrum är inte entydigt med att klubbmötet ska vara i centrum. Medlemsmötet är inte det viktigaste inslaget i klubbens verksamhet, utan medlemsmötet är snarare en förutsättning för att all annan verksamhet som klubben bedriver är välplanerad och förankrad bland medlemmarna. En av konsekvenserna av att vårt ansvar för den politiska utvecklingen har blivit större, är att vi måste ställa högre krav på verksamheten i klubben. Vi behöver förbättra det utåtriktade arbetet, vara mer flexibla och kunna hålla fler bollor i luften samtidigt.

Skolan är vår viktigaste arena. Det är där vi har en möjlighet till att nå ut till många ungdomar samtidigt och värva nya medlemmar. I klubben ska man ha som vana att kontinuerligt vara ute på alla högstade- och gymnasieskolor. Det är en viktig målsättning att Ung Vänster ska bli ett naturligt inslag i alla elevers vardag. Under de senaste åren har det blivit svårare för oss att få komma ut på skolor. Det är ett stort problem för oss som organisation, men det är framförallt problematiskt ur ett demokratiskt perspektiv att elever inte kommer i kontakt med politiska organisationer. Även om vi måste fundera över andra ställen att befinna oss på som fritidsgårdar och liknande kan inte närvaron på skolorna ersättas. Vi behöver bli bättre på att hitta strategier för att komma ut på dem även när skolan från början säger nej till vårt besök. Vår målsättning måste vara att aldrig nöja oss med ett nej, utan att jobba aktivt på alla nivåer i förbundet med påtryckningar och sätt att komma runt besluten.

Vi fixar det

Vi ska i ännu högre utsträckning vara aktivisterna. Vi är de som ser problemen i människors vardag, men som inte nöjer sig med att enbart prata utan också gör någonting konkret. För att detta ska bli verklighet behöver vi i klubbarna bli bättre på att snabbt reagera och agera på lokala händelser. Ofta handlar det också om en insikt om att vi inte ensamma kan åstadkomma politisk förändring, utan behöver bygga allianser och samarbeten för att kunna göra skillnad. När fritidsgården hotas av nedläggning ska vi vara de som tar initiativ till protester. När regeringen genomför förändringar som ökar orättvisorna ska vi vara de som ställer krav på en politik för jämlikhet. När en stormakt angriper andra länder ska vi vara de som mobiliserar människor för fred och frihet. Även när vi driver nationella kampanjer behöver vi bli bättre på att arbeta med lokal förankring. Fler måste kunna komma med egna exempel som människor känner igen sig i, för att tydliggöra nödvändigheten av de krav vi ställer.

Man är inte bara ung vänstrare när man är på medlemsmötet i klubben eller när man delar ut våra flygblad på staden. Ung vänstrare är man hela tiden, och det ska bli naturligt för fler av våra medlemmar att agera som det också i sin vardag. Rent konkret handlar det om att vi behöver fler medlemmar som tar initiativ till att värva sin kompis som medlem, som lägger sig i diskussionerna runt fikabordet på arbetsplatserna eller som säger emot muf:aren på samhällskunskapen. Som medlem i Ung Vänster ska det vara någonting positivt att också vara aktiv på andra ställen i samhället. I klubben ska man ha en uppmuntrande och framlyftande attityd till kamrater som exempelvis engagerar sig fackligt, i den lokala tjejjouren eller i elevkåren på skolan.

I klubben ska man ha strategier för att kunna hjälpa till att starta jämställdhetsgrupper på skolor, bygga lokala antirasistiska nätverk eller exempelvis starta en flyktinggrupp i staden där man bor. Att vara Ung Vänster-aktivist är att vara den som ställer upp och tar initiativen. Vi är de som fixar det, helt enkelt. Detta arbete är inget som vi framförallt ägnar oss åt för att värva medlemmar till Ung Vänster. Utan det viktigaste är att våra kunskaper kring organisering och kring aktivism, kommer till nytta på fler ställen för att möjliggöra en förändring av samhället.

Ett starkare förbund kräver starkare styrelser

I ett läge där vi höjer ambitionsnivån kring klubbaktiviteten måste våra klubbstyrelser i en ännu högre utsträckning än idag känna ett helhetsansvar för klubbens verksamhet. Förbundet behöver klubbstyrelser som blir bättre på att göra strategiska avvägningar, och som förmår att reagera och agera snabbt när saker händer i klubbområdet. För att klubbstyrelserna verkligen ska bli klubbens politiska och organisatoriska ledning, krävs det att vi tar steg bort från att reducera dem till enbart administrativa organ. Vi väljer inte förtroendevalda för att öppna brev, utan för att de ska leda och utveckla den del av organisationen de är tillsatta av. Det är viktigt att man hela tiden i klubbstyrelsen för framåtsyftande diskussioner kring hur läget i klubben ser ut, vart man vill att klubben ska befinna sig om några år och hur man ska agera för att närma sig de målen.

För att göra verklighet av målsättningen att förstärka klubbarnas roll som politiska och organisatoriska plattformar, kommer det att krävas att också distriktsstyrelserna stärks. Varje distriktsstyrelse ska ha strategier för hur vi ska kunna bygga Ung Vänster större och starkare i just sitt distrikt. Detta kräver ett kontinuerligt arbete med att starta nya klubbar, och med att stötta och utveckla de klubbar som redan finns i distriktet.

Att starta nya klubbar är den viktigaste arbetsuppgiften för varje distriktsstyrelse. Det är bara distriktsstyrelserna som kan starta nya klubbar, och det är i praktiken också bara de som kan göra långsiktiga satsningar på att etablera sig i nya områden. Att vi behöver ha fler klubbar är en naturlig konsekvens av att vi sätter klubben i centrum. Arbetet med att öka antalet klubbar hänger tätt samman med att vi ska bli fler medlemmar. Det är genom att ha verksamhet på fler ställen i landet som vi också når ut till fler människor. Alla distriktsstyrelser måste planera för hur man ska kunna öka antalet klubbar i distriktet. Det är när vi bildar nya klubbar som vi flyttar fram våra positioner allra tydligast, och därmed ökar vår möjlighet till att förändra samhället.

Distriktsstyrelsen ansvarar för att alla klubbstyrelser i distriktet har fått en klubbstyrelseutbildning. Som klubbstyrelse ska man hela tiden känna att man har de verktyg som krävs för att man ska kunna utföra sitt uppdrag och fylla sin funktion i organisationen, och därför krävs det också att varje klubbstyrelse får ett kontinuerligt stöd av sin distriktsstyrelse. Att se till att varje klubbstyrelse utvecklas är en utav de viktigaste strategiska utmaningarna för vår organisation under de kommande åren.

I distriktsstyrelsernas funktion ligger också att fungera som en länk mellan distriktets klubbar, och mellan klubbarna och förbundet. Som distriktsstyrelse har man ett ansvar för att se till att alla distriktets klubbar känner att man är en del av ett större förbund, som håller ihop och agerar samfällt för att förändra samhället. Denna känsla kan man exempelvis förmedla genom att ordna distriktskurser, ha en interntidning och genom att se till att så många som möjligt åker på centrala arrangemang. Med detta kommer också ett ansvar för interndemokratins i förbundet. De beslut som fattas på kongresser och i förbundsstyrelsen är beslut som omfattar hela förbundet, och distriktsstyrelsernas ska se till att dessa beslut också implementeras i klubbarna.

Förbundsstyrelsen har som uppgift att göra övergripande politiska prioriteringar genom att till exempel ta fram centrala kampanjer. Dessutom är en viktig uppgift för förbundsstyrelsen att stötta och stärka distrikten i deras arbete. Detta handlar exempelvis om att varje distrikt ska ha en aktivt arbetande distriktsfadder. Ett annat sätt att stötta distrikten kan vara att FS-ledamöter finns tillgängliga för att hålla föredrag på kurser och medlemsmöten. Förbundsstyrelse ska också verka genom bland annat Rak Vänster för att aktivt föra ut och implementera nya arbetsmetoder, det kan till exempel handla om olika strategier för att i högre utsträckning göra politik. Det är också viktigt att FS verkar för att hela tiden höja den ideologiska skolningen i Ung Vänster.

Som styrelse har man ett kollektivt ansvar för att se till att alla arbetsuppgifter blir gjorda och att klubben eller distriktets verksamhetsplan blir bra genomförd. Samtidigt är det viktigt att alla som sitter i en styrelse tar sitt individuella ansvar och ser till att fylla sin plats. Ett kollektivt ansvar och en god ansvarsfördelning betyder inte att alla ska göra allting. Ofta blir det bara rörigare och mindre effektivt om ansvaret för en uppgift läggs ut på för många personer eller om ansvaret

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

alltför ofta växlar mellan olika styrelsemedlemmar. Istället är det bättre att man får tid att växa in i sitt uppdrag och får tid att specialisera sig. Blir det för många som är inblandade i varje uppgift så är det lätt att saker faller mellan stolarna och det blir också svårare att utkräva ansvar när saker inte fungerar. Kontinuitet och en tydlig rollfördelning i styrelserna är nödvändigt för att kunna utvecklas och växa som organisation. Det är dock viktigt att det inte blir en uppdelning i styrelsen mellan dem som fixar organisatoriska saker, och de som agerar politiska och ideologiska förebilder.

Om vi ska kunna agera som det revolutionära ungdomsförbundet vi är i ett nytt politiskt klimat krävs det att vi kan vara flexibla. Våra styrelser måste kunna fatta beslut och agera utifrån tidigare fastslagna riktlinjer och diskussioner. Om några i klubben vill gå ut och dela flygblad en kväll måste det naturligtvis inte fattas ett beslut om det på klubbmötet. Att styrelsen och klubbmötet lägger upp en miniminivå för vad som ska göras är inget hinder för att också vara rörlig och genomföra spontana aktioner. Vi eftersträvar hela tiden att göra så mycket som möjligt. Det är genom ett omfattande utåtriktat arbete som vi kan bidra till en samhällsförändring.

Politiska prioriteringar

För ett revolutionärt förbund finns ingen vila och våra utmaningar och uppgifter är många. Vi måste ändå våga välja ut områden och frågor som vi anser strategiskt och politiskt viktiga under den kommande kongressperioden. Ung Vänsters verksamhet är och ska vara bred, och dessa områden är inte de enda som förbundet kommer att jobba med den kommande verksamhetsperioden. Men för att vi ska lyckas med våra målsättningar krävs att de prioriteringar som pekas ut, ger avtryck i hela organisationen. Vår styrka står och faller med ett samfällt agerande.

Den övergripande politiska utmaningen under den kommande kongressperioden är att stoppa en ytterligare högervändning av svensk politik. Även om högerens systemskifte på många sätt redan är avslutat, kommer reformer som ökar ojämlikheten och leder i fel riktning att fortsätta genomföras. Vi ska hela tiden göra vårt yttersta för att avslöja och stoppa varje förändring som sliter isär samhället. Även om Ung Vänster ska vara den tydligaste oppositionella kraften mot regeringens reaktionära kvinnosyn och högerpolitik, är vår uppgift så mycket större. På vårt ansvar ligger att se till att ett systemskifte genomförs, som idag skulle innebära att politiken vrids åt vänster och återuppbyggnaden av välfärden inleds. Tiden då det varit strategiskt riktigt att huvudsakligen bedriva motståndskampanjer är nu över och istället bör den övergripande verksamheten handla om att formulera ett slagkraftigt alternativ till högerpolitiken. Det står inte i motsättning till att vi hela tiden ser det som vårt ansvar att göra vårt yttersta för att avslöja och stoppa varje förändring som ökar orättvisorna ännu mer.

Vi ska bygga vidare på den feministiska offensiv som förbundet genomförde i början av 2011, genom att fortsatt göra särskilda satsningar mot tydligt feministiska frågor. Vi ska understryka att nedskärningar i välfärden framför allt drabbar kvinnor, och att en otrygg arbetsmarknad och höga krav resulterar i en ökande ohälsa bland unga tjejer. I detta arbete ska vi nå ut till unga tjejer där de befinner sig. Vårt arbete med jämställdhetsgrupper och feministiskt självförsvar ska värderas högt och prioriteras under den kommande kongressperioden.

En följd av de privatiseringar som genomdrivs i växande omfattning i svenska kommuner och landsting är vinstutdelningen i de företag som tar över verksamheten. På sikt urholkas hela välfärden av denna utveckling och människors förtroende för den gemensamma sektorn sjunker. Under valrörelsen 2010 fanns ett stort gehör för kritiken mot att skattepengar används till vinstutdelning. Ung Vänster ska fortsätta arbetet kring vinster inom välfärden och kräva ett förbud mot vinstuttag inom vård, skola och omsorg. Vi ska också agera mot och peka på problemen med privatiseringar lokalt och nationellt.

Den skriande bostadsbristen innebär att unga i allt lägre utsträckning får se sitt namn på ett förstahandskontrakt. Det finns ingen som helst politik från den borgerliga regeringen för att göra något åt situationen – tvärtom ser man bostadsbristen som ett övergående problem, om ens det.

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

Vår kamp för fler billiga hyresrätter berör många, och vi ska fortsätta vara drivande i den kampen. Bostad är ingen vara, det är en rättighet.

Miljöförstöring och global uppvärmning, ett resultat av vinstintressen och en snedfördelning av världens resurser, är problem som inte kan vänta. Som del av miljörörelsen har Ung Vänster en viktig uppgift att flytta fokus från individuella till kollektiva lösningar. Vi ska ta tillbaka miljöfrågan från liberalerna genom att visa på att en radikal vänsterpolitik är lösningen. Vi ska profilera oss i miljö- och klimatfrågan genom att driva offensiva krav som energieffektiva bostäder åt alla och gratis, utbyggd och välfungerande kollektivtrafik.

Vi ska agera för full sysselsättning och allas rätt till trygga arbeten. Vi ska slå vakt om och stärka den fackliga organiseringen. Ung Vänster kräver en A-kassa som är solidarisk där alla har råd att vara med. Vi ska verka för satsningar på yrkesprogram i gymnasieskolan, lärlingsplatser och vuxenutbildningen för att ungas ställning på arbetsmarknaden ska stärkas. Vi ska agera emot högerregeringens politik som driver på utvecklingen mot ökad andel visstidsanställningar och försämrade villkor. Ung Vänster kräver ett förbud för bemanningsföretag på svensk arbetsmarknad, ett första steg är att genom lagstiftning ta bort arbetsgivares möjlighet att ta sig runt återanställningsrätten genom att använda sig av bemanningsföretag. Möjligheten att anställa på osäkra anställningar ska kraftigt begränsas. En satsning på att bygga bort bostadsbristen och stärka välfärden kommer också skapa fler jobb.

Med Sverigedemokraterna i riksdagen är det skarpt läge för den antirasistiska rörelsen. Risken är att Sverige följer samma utveckling som skett i många andra europeiska länder, där det politiska etablissemanget tagit över den främlingsfientliga retoriken. Ung Vänster måste göra allt som står i vår makt för att hindra att detta händer. Vi ska vara drivande i den breda antirasistiska rörelsen och stå upp mot främlingsfientlighet och rasism vid varje givet tillfälle. Under den kommande perioden ska förbundet arbeta med att starta antirasistiska skolgrupper, som genom verksamhet så som temadagar och avvisningsprotester kan mobilisera antirasister ute i skolorna och verka som en viktig kraft mot att rasismen rotar sig ytterligare bland svenska ungdomar. Vi kommer inte tyst titta på medan människor avvisas till en säker död, därför ska vi genom blockader och protester försöka stoppa avvisningar. Även kampen mot social dumpning, där etnicitet blir en skiljelinje, på svensk arbetsmarknad är en antirasistisk kamp där vi ska peka på att det är arbetsköparna och inte facken som är rasister när de väljer att ge oss arbetare olika villkor utifrån etnicitet.

I takt med att media och politiker målar upp falska hotbilder om islamistisk terror hårdnar stämningarna internationellt och i Sverige. Utvecklingen mot ökad misstänksamhet gentemot invandrare och främst muslimer, med bland annat stramare flyktingpolitik och sämre livsvillkor för rasifierade grupper som följd, är allvarlig. Ung Vänster måste lyfta fram vårt perspektiv och tydliggöra de intressen som finns bakom övervakningen och terrorhetsen. Vi ska agera mot islamofobin och försvara religionsfriheten.

Samarbeten

Med mäktigare motståndare och hårdare högervindar behöver vi knyta oss närmre våra vänner och söka strategiska samarbeten för att lyckas med våra målsättningar. En av nyckelstriderna i högerns projekt är att undergräva solidaritet och organisering. I en tid då individuella lösningar normaliseras är behovet av kollektiv styrka större och vi måste inse att vi varken bör eller kan stå ensamma inför utmaningarna.

Större möjligheter till att synas, till att få förankring och genomslag i våra krav, går oss många gånger förbi när vi inte tar chansen att samarbeta med andra. Verksamhet så som protester mot nedskärningar, när vi ställer krav om bättre öppettider på fritidsgården eller en tryggare stadsplanering, är tillfällen där klubben ofta har mycket att vinna på att samarbeta. Idrottsföreningar, miljöorganisationer, kvinnojourer, elevråd, ABF och Hyresgästföreningen är exempel på organisationer som vi bör kontakta. En målsättning för förbundet de kommande åren är att vi oftare söker samarbeten där vi ser att det ger oss bättre möjligheter till genomslag.

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

Att vi bör samarbeta mer innebär inte att det alltid är det bästa, eller att alla föreningar som säger sig hålla med oss är bra allierade. Ung Vänster söker samarbeten med de organisationer och i de frågor där vi ser störst möjligheter att lyckas. Vi bygger allianser utifrån strategiska överväganden och inte i första hand politiska principer. De vars kritik mot högerpolitiken är mest ideologiskt korrekt, eller vars retorik är mest hård och radikal, är inte nödvändigtvis våra allierade. Vårt fokus ska ligga på vilka allianser som är strategiskt bra och med de organisationer som förenar teori med praktik. Vi deltar inte i samarbeten som är kontraproduktiva och riskerar att marginalisera oss och vårt genomslag.

I arbetet med att stärka ungas ställning på arbetsmarknaden är fackföreningsrörelsen en självklar allierad. Genom sin bredd och förankring, sina möjligheter att finnas på plats och sitt stora medlemsantal är de den enskilt viktigaste kraften för att förbättra villkoren på arbetsplatserna. Att visa sitt stöd för och stärka banden med fackföreningsrörelsen blir också viktigare i dagens läge där facklig kamp motarbetas och där facket försvagats kraftigt i samband med att man förlorat medlemmar. Ung Vänster måste bli bättre på att söka samarbeten med facket lokalt och det ska vara naturligt att de inbjuds till exempelvis manifestationer mot rasism eller nedskärningar.

Ung Vänster har på många sätt varit drivande i den antirasistiska rörelsen, en roll som blir än viktigare när rasistiska föreställningar, rop på hårdare asylregler och misstänklighetsörandet av invandrare rotar sig allt mer i Sverige. Då vi lyckas bäst med vårt antirasistiska arbete är de gånger som vi bildat nätverk och genom dem ordnat protester med bred utgångspunkt. Bra samarbetspartners i den här frågan kan vara fackföreningsrörelsen, olika antirasistiska nätverk och invandrarföreningar samt andra delar av den politiska vänstern. Vi behöver ta vår roll på allvar och oftare ta ansvar som initiativtagare, driva på för breda paroller och värdiga arrangemang.

Målsättningar på medellång sikt

Att alla medlemmar ska erbjudas att gå grundstudier på klubbnivå

Att alla medlemmar skall erbjudas fördjupningsstudier på antingen klubb-, distrikts- eller förbunds nivå

Att alla högstadie- och gymnasieelever under kongressperioden ska ha fått minst ett flygblad från Ung Vänster

Att vi innan nästa kongress ska ha hjälpt till att starta antirasistiska grupper på minst 50 skolor

Att alla skolor och fritidsgårdar under kongressperioden ska ha blivit erbjudna pass i feministiskt självförsvar

Att vi kraftigt ska öka antalet medlemmar som går eller har gått yrkesprogrammet på gymnasiet

Att alla klubbar under kongressperioden ska ha genomfört minst en aktivitet som går ut på att inte bara uppmärksamma en fråga, utan där vi också omsatt kraven i politisk praktik

Att vi ska etablera oss som det tydligaste alternativet till högerpolitiken

Att vi under kongressperioden ska se till att stärka våra relationer till fackföreningsrörelsen

Att vi innan nästa kongress ska ha hjälpt till att starta jämställdhetsgrupper på minst 50 skolor

Verksamhetsplan för Ung Vänster Antagen på Ung Vänsters 45:e kongress 2011

Avslutning

Samhällsutvecklingen har under lång tid gått åt höger. Högerens systemskifte är på många områden redan fullbordat, och marknadsanpassningen och urholkningen av välfärden kommer att fortsätta. Kvinnofientliga reformer kommer fortsätta att hagla och den samlade arbetarrörelsen befinner sig i ett krisläge. Samtidigt som läget är svårare än på mycket länge, är det helt nödvändigt att förändra samhället.

Vi tar oss själva på stort allvar, inte för att vi är pretentiösa utan för att vi vet att det vi håller på med är på största allvar. Vårt ansvar för att förändra samhället, och vrida politiken i en riktning mot ökad rättvisa och jämlikhet, är större nu än vad det någonsin har varit tidigare. Vi vet att det vi gör här och nu, är avgörande för vad Sverige kommer att vara i framtiden.

Ung Vänster är Sveriges enda revolutionära socialistiska och feministiska ungdomsförbund. Vi är ett förbund med höga ambitioner. Vi vill avskaffa klassamhället och riva upp könsmaktsordningen. Det finns inget annat ungdomsförbund som är som Ung Vänster. Vi kommer aldrig att nöja oss med att enbart genomföra små förändringar inom ramen för ett ohållbart system, precis på samma sätt som vi inte reducerar oss till att vara radikalister som nöjer sig med att prata om att samhället behöver förändras. Vi organiserar oss i vår egen vardag för att åstadkomma verklig förändring.

Vi vet att en annan värld är möjlig och Ung Vänster är vårt vapen i den kampen. Ansvaret att stärka vår organisation, och använda dess kraft på bästa sätt, ligger på våra axlar. För oss finns inget alternativ. Tillsammans ska vi bygga ett starkare förbund som ska förändra samhället i grunden.